

Keskiviikko 14. tammikuuta 2004

LIITE V

Luettelo pinta-aktiivisista aineista, joille on myönnetty poikkeuslupa

Seuraavat pesuaineissa käytettävät pinta-aktiiviset aineet, jotka ovat läpäisseet liitteen II mukaiset testit mutta eivät liitteessä III säädettyjä testejä, voidaan saattaa markkinoille 5 artiklassa tarkoitetulla poikkeusluvalla ja 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

NIMI IUPAC-NIMIKKEISTÖSSÄ	EINECS- tai ELINCS- -NUMERO	CAS-NUMERO ja CAS-NIMITYS	RAJOITUKSET

Einecs on Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo. Siinä luetellaan kaikki yhteisön markkinoilla 18. syyskuuta 1981 olleet aineet.

Elincs on Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo, sellaisena kuin se määritellään vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/32/ETY⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 154, 5.6.1992, s. 1.

LIITE VI

Luettelo kokonaan tai osittain kielletyistä pesuaineiden pinta-aktiivisista aineista

Seuraavien pesuaineissa käytettävien pinta-aktiivisten aineiden ei katsota täyttävän tämän asetuksen säännöksissä säädettyjä vaatimuksia:

NIMI IUPAC-NIMIKKEISTÖSSÄ	EINECS- tai ELINCS- -NUMERO	CAS-NUMERO ja CAS-NIMITYS	RAJOITUKSET

Einecs on Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo. Siinä luetellaan kaikki yhteisön markkinoilla 18. syyskuuta 1981 olleet aineet.

Elincs on Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo, sellaisena kuin se määritellään direktiivissä 92/32/ETY.

LIITE VII

Pakkausmerkinnät ja koostumustiedot

A. Sisältöä koskevat merkinnät

Seuraavia merkintäsäännöksiä on sovellettava kuluttajille myytävien pesuaineiden pakkauksissa:

Keskiviikko 14. tammikuuta 2004

Merkinnöissä käytettävät painoprosenttialueet ovat

- alle 5 prosenttia
- 5 prosenttia tai enemmän mutta alle 15 prosenttia
- 15 prosenttia tai enemmän mutta alle 30 prosenttia
- 30 prosenttia tai enemmän.

Näitä painoprosenttialueita on käytettävä ilmoitettaessa seuraavassa luettelossa mainittujen ainesosien pitoisuutta, kun se on yli 0,2 painoprosenttia:

- fosfaatit
- fosfonaatit
- anioniset pinta-aktiiviset aineet
- kationiset pinta-aktiiviset aineet
- amfoteeriset pinta-aktiiviset aineet
- ionittomat pinta-aktiiviset aineet
- happipohjaiset valkaisuaineet
- klooripohjaiset valkaisuaineet
- EDTA ja sen suolat
- nitrilotrietikkahappo (NTA) ja sen suolat
- fenolit ja halogenoidut fenolit
- paradiklooribentseeni
- aromaattiset hiilivedyt
- alifaattiset hiilivedyt
- halogenoidut hiilivedyt
- saippua
- zeoliitit
- polykarboksylaattit.

Seuraaviin luokkiin kuuluvat ainesosat, jos niitä käytetään, merkitään riippumatta niiden pitoisuudesta:

- entsyymit
- desinfiointiaineet
- optiset kirkasteet
- hajuedet.

Jos säilöntäaineita on lisätty, ne on lueteltava riippumatta niiden pitoisuudesta. Mahdollisuuksien mukaan on käytettävä kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY 8 artiklan mukaisesti vahvistettua yhteistä nimitystä⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/83/EY (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 23).

Keski viikko 14. tammikuuta 2004

Allergeenisista hajusteista on luettelo direktiivin 76/768/ETY liitteen III 1 osassa, jota muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/15/EY⁽¹⁾ lisäämällä siihen hajuvesien allergeeniset ainesosat luettelosta, jonka on vahvistanut kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitea (SCCNFP) lausunnossaan SCCNFP/0017/98. Jos edellä mainitun direktiivin luettelossa mainittuja allergeenisia hajusteita on lisätty sellaisenaan pesuaineeseen pitoisuuksina, jotka ylittävät 0,01 painoprosenttia, niistä on annettava luettelo käyttäen mainitun direktiivin nimikkeistöä. Sama koskee kaikkia muitakin hajusteita, jotka mahdollisesti myöhemmin lisätään direktiivin 76/768/ETY liitteen III 1 osaan mukautettaessa liitetä tekniikan kehitykseen.

Jos SCCNFP myöhemmin asettaa ainekohtaiset riskiin perustuvat pitoisuusrajat hajusteallergeeneille, komissio ehdottaa 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että edellä mainittu 0,01 prosentin raja korvataan niillä.

Edellä mainittuja vaatimuksia ei tarvitse noudattaa sellaisten pesuaineiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi vain teollisuudessa ja jotka eivät ole kuluttajien saatavilla, jos vastaavat tiedot ovat saatavilla teknisinä tiedotteina, turvallisuustiedotteina tai muussa asianmukaisessa muodossa.

B. Annostelutietojen merkitseminen

Kuten tämän asetuksen 11 artiklan 4 kohdassa säädetään, seuraavat merkintäsäännökset koskevat kuluttajille myytävien pesuaineiden pakkauksia. Kuluttajille myytävissä pyykinpesuun tarkoitettujen pesuaineiden pakkauksissa on annettava seuraavat tiedot:

- Suositellut määrät ja/tai annosteluohjeet millilitroina tai grammoina ilmaistuna tavallisen pesukoneen pyykkimäärää kohti pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle sekä yhdelle tai kahdelle pesusyklille.
- Montako tavallista pesukoneellista "tavanomaisen likaista" pyykkiä voidaan pestä pakkauksen sisältämällä tehokkaalla pesuaineella ja montako tavallista pesukoneellista "hieman likaista" pyykkiä voidaan pestä pakkauksen sisältämällä hienopesuun tarkoitettulla pesuaineella, kun käytetään kovuudeltaan keskimääräistä vettä (2,5 mmol CaCO₃/l).
- Pakkauksessa mahdollisesti annettavan mitta-astian vetoisuus on ilmoitettava millilitroina tai grammoina. Mitta-astiassa on oltava merkit, jotka osoittavat sopivan annoksen tavalliselle pesukoneelliselle pyykkiä pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle.

Tavallinen pesukoneellinen on tehokkailla pesuaineilla 4,5 kg kuivaa pyykkiä ja hienopesuun tarkoitetuilla pesuaineilla 2,5 kg kuivaa pyykkiä ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi pyykinpesuaineille 10 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/476/EY⁽²⁾ määritelmien mukaisesti. Pesuainetta pidetään tehokkaana, jos valmistajan antamissa tuotetiedoissa ei ensisijaisesti painoteta kankaan "hoitoa" (alhaista lämpötilaa, herkkiä kuituja ja värejä).

C. Luettelo ainesosista

Seuraavat säännökset koskevat tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ainesosien luetteloa.

Luettelossa on mainittava pesuaineen ja valmistajan nimi.

Kaikki ainesosat on lueteltava, painon mukaan alenevassa järjestyksessä, ja luettelo on jaettava seuraaviin painoprosenttialueisiin:

- 10 prosenttia tai enemmän

⁽¹⁾ EYVL L 66, 11.3.2003, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 187, 20.7.1999, s. 52, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2003/200/EY (EUVL L 76, 22.3.2003, s. 25).

Keskiviikko 14. tammikuuta 2004

- 1 prosenttia tai enemmän mutta alle 10 prosenttia
- 0,1 prosenttia tai enemmän mutta alle 1 prosenttia
- alle 0,1 prosenttia.

Epäpuhtauksia ei pidetä ainesosina.

Luettelossa on mainittava kunkin ainesosan kemiallinen nimi tai IUPAC-nimi ⁽¹⁾ ja CAS-numero sekä, jos ne ovat saatavilla, INCI-nimi ⁽²⁾ ja Euroopan farmakopean mukainen nimi.

D. Ainesosaluettelon julkaiseminen

Valmistajien on julkaistava Internet-sivustoilla edellä mainittu luettelo ainesosista lukuun ottamatta seuraavia tietoja:

- painoprosenttialueet
- hajusteiden ja haihtuvien öljyjen ainesosat
- väriaineiden ainesosat.

Tämä velvoite ei koske pinta-aktiivisia aineita sisältäviä teollisuus- tai laitospesuaineita eikä teollisuus- tai laitospesuaineissa käytettäviä pinta-aktiivisia aineita, joita varten on saatavilla tekninen tiedote tai turvallisuustiedote.

⁽¹⁾ International Union of Pure and Applied Chemistry.

⁽²⁾ International Nomenclature Cosmetic Ingredient.

LIITE VIII**Testi- ja määrittämenetelmät**

Jäsenvaltiot voivat valvoa markkinoilla olevia pesuaineita seuraavin testi- ja määrittämenetelmin:

1. Vertailumenetelmä (varmistustesti)**1.1 Määrittämenetelmä**

Tämä menetelmä kuvaa aktiivilietelaitoksen ja saostusaltaan laboratoriomallin, jonka tarkoituksena on simuloida kunnallista jätevedenpuhdistusta. Määrittäykset tehdään olosuhteissa, jotka ovat samat kuin tätä asetusta edeltäneissä direktiiveissä. Määrittäykset voidaan myös tehdä uusimpien toimintaolosuhteita koskevien ohjeiden mukaisesti standardissa EN ISO 11733 kuvatulla tavalla.

1.2 Mittauksessa tarvittavat laitteet

Mittausmenetelmässä käytetään kuvassa 1 ja yksityiskohtaisemmin kuvassa 2 esitettyä pientä aktiivilietelaitosta. Laitteistossa on jätevesiastian (A) synteettistä jätevettä varten, annostelupumppu (B), ilmastusastia (C), saostusastia (D), ilmapumppu (E) aktiivilietteen kierrättämistä varten ja astia (F) laitteistosta tulevan käsitellyn jäteveden keräämiseksi.

Astoiden A ja F on oltava lasia tai sopivaa muovia ja vetoisuudeltaan vähintään kaksikymmentäneljä litraa. Pumpun B on pumpattava tasaisesti synteettistä jätevettä ilmastusastiaan, jossa tavanomaisen käytön aikana on kolme litraa sekoitettua nestettä. Sintteri-ilmastin G on ripustettu astiaan C kartion kärkeen. Ilmastuslaitteen läpi puhalletun ilman määrää seurataan virtausmittarin H avulla.